

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 263/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov [REDACTED] a [REDACTED] (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 3Nt/12/2024-34 z 28. augusta 2024 a proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tos/172/2024-50 z 28. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) označeným uznesením okresného súdu a krajského súdu, ktorými bol jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietnutý. Žiada ústavný súd, aby krajskému súdu prikázal povolenie obnovy konania, prípadne aby ústavný súd rozhodol vo veci sám pre nepomer pôvodne uloženého trestu s aktuálnym Trestným zákonom a pre nezákonné zloženie okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3Nt/12/2024. Súčasne žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu nemajetnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/68/2023 z 5. septembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 2To/96/2023 z 26. októbra 2023 právoplatne uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) a ods. 3 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Návrhom doručeným okresnému súdu v júni 2024 sa domáhal obnovy trestného konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 1T/68/2023. Novou skutočnosťou mala byť novela

Trestného zákona, v účinnosť vošiel nový právny predpis a súd mal podľa sťažovateľa na jeho konanie aplikovať práve tento zákon. Okresný súd napadnutým uznesením z 28. augusta 2024 jeho návrh na povolenie obnov konania zamietol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal sťažnosť, v ktorej argumentoval účinnosťou novely Trestného zákona, ktorou došlo k podstatnému zníženiu trestnej sadzby pre trestný čin krádeže. Krajský súd napadnutým uznesením sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti možno vyvodit', že sťažovateľ nesúhlasí so zamietavým výsledkom konania o obnove konania a argumentuje, že konajúce súdy nerešpektovali ustanovenia Trestného poriadku o povolení obnovy konania a neprispôbali sa aktuálne účinnému zneniu Trestného zákona. V tejto súvislosti zastáva názor, že zo strany konajúcich súdov v dôsledku nerešpektovania princípu všeobecnosti právnych noriem došlo k porušeniu § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Okrem toho namieta aj nevyklúčenie prokurátora podľa § 31 Trestného poriadku, ktorý sa zúčastnil konania o povolení obnovy konania, hoci bol činný v pôvodnom konaní. Samotné konanie považuje za nespravodlivé a nezákonné z dôvodu nerešpektovania (hrubého ignorovania) predmetného ustanovenia Trestného poriadku a čl. 17 ods. 2 ústavy a z dôvodu, že pridelený obhajca vo svojej sťažnosti proti rozhodnutiu okresného súdu uvedené porušenie zákona nenamietal.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia čl. 17 ods. 2 ústavy napadnutými uzneseniami všeobecných súdov tým, že v dôsledku nezohľadnenia novelizácie Trestného zákona zamietli návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania a ponechali mu neprimerane prísny trest. Nezákonnosť posudzovaného konania sťažovateľ vidí aj v pôsobení prokurátora, ktorý mal byť vo veci vylúčený.

5. Ústavný súd v prvom rade uvádza, že od sťažovateľa, ktorý nie je zastúpený advokátom neočakáva formálne bezchybné podanie. Podaniu sťažovateľa však chýba konzistentná argumentácia ako podstatná požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, z ktorej by sa dalo vyvodit', akým spôsobom malo byť porušené označené právo sťažovateľa, a napokon aj jasný a zrozumiteľný (kvalifikovaný) petit, t. j. návrh rozhodnutia, ktorého vydania sa v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ domáhal a ktorý by korešpondoval s právomocou ústavného súdu (ide o požiadavku plynúcu z § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Z obsahu podania sťažovateľa je možné nanajvýš ustáliť, že vyjadruje nespokojnosť so záverom konajúcich súdov o nezistení podmienok obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a zároveň aj nespokojnosť s postupom okresného súdu v konaní, v ktorom nedošlo k vylúčeniu prokurátora.

6. Rozsah nedostatkov je ústavnej sťažnosti prítomný v takej miere, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nespĺnenie zákonom ustanovených náležitostí sa týka petitu a odôvodnenia vo vzťahu k napadnutým uzneseniam ako esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (nevykonateľnosť a nesprávna

formulácia petitu, nedostatočná ústavnoprávna argumentácia), ústavný súd sťažovateľa v záujme hospodárnosti konania nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti, keďže dospel k záveru, že ani prípadne odstránenie nedostatkov sťažnosti by zjavne nevedlo k inému rozhodnutiu o nej.

7. Nad rámec už uvedeného v záujme materiálnej ochrany práv sťažovateľa ústavný súd dopĺňa, že aj keby ústavná sťažnosť spĺňala náležitosti stanovené zákonom, existovali by aj ďalšie dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k jednotlivým vymedzeným rozhodnutiam všeobecných súdov.

8. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresného súdu by existoval dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne ako v predošlej ústavnej sťažnosti sťažovateľa vedenej pod sp. zn. IV. ÚS 560/2024), keďže proti napadnutému uzneseniu okresného súdu bola prípustná sťažnosť, ktorú sťažovateľ využil, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd v rámci sťažnostného konania vedenom pod sp. zn. 23Tos/172/2024. Preto by právomoc krajského súdu predchádzala právomoci ústavného súdu.

9. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu, ktorý považoval uznesenie prvostupňového súdu za správne, zákonné a náležité odôvodnené, by existoval dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

9.1. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu na povolenie obnovy konania, ústavný súd dospel k záveru o jeho ústavnej udržateľnosti. Podstatné a rozhodujúce v danej veci je to, že vo veci nedošlo k zániku trestnosti činu podľa § 84 Trestného zákona, tak ako to zhodne a správne konštatovali oba konajúce sudy. Inak povedané, neskorší zákon – novela Trestného zákona č. 40/2024 Z. z. – neustanovil, že by trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) a ods. 3 písm. f) Trestného zákona, pre ktorý bol sťažovateľ odsúdený, už viac nebol trestným činom, t. j. jeho „trestnosť“ nezanikla. Zmena trestných sadzieb či výšky škody je v tomto prípade bezpredmetná. Z tohto dôvodu možno z ústavnoprávneho hľadiska súhlasiť so záverom súdov o nesplnení podmienky predpokladanej v § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku.

9.2. Ani ďalší argument sťažovateľa o potrebe vylúčenia prokurátora z konania o povolení obnovy konania len z dôvodu jeho predošlého pôsobenia v pôvodnom konaní nie je dôvodný. Pôsobenie prokurátora – ako strany v konaní pred súdom podľa § 10 ods. 10 Trestného poriadku – nie je v tej istej trestnej veci, t. j. tak v (pôvodnom) konaní pred súdom, ako aj následne v konaní o povolenie obnovy konania podľa § 31 ods. 2 Trestného poriadku vylúčené. Z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku by mohol byť prokurátor vylúčený len pre pomer k prejednávanej veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Ani jeden z týchto dôvodov vylúčenia však sťažovateľ vo svojom podaní netvrdil.

10. Pretože predmetná ústavná sťažnosť ako celok neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a to spôsobilý petit a relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti, ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (bod 1 výroku rozhodnutia). Ústavný súd zároveň zohľadnil,

že ani prípadné doplnenie tejto ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľa by nič nezmenilo na výsledku tohto konania, keďže by existovali ďalšie iné dôvody na jej odmietnutie (nedostatok právomoci či zjavná neopodstatnenosť).

11. V nadväznosti na záver vyslovený v predchádzajúcom odseku ústavný súd konštatuje, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017). Keďže nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 23. apríla 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu